

“ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର, ସର୍ବଦା ଅଖଣ୍ଡ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ତର ଖୋଲା ରହିଥାଉ”

ଆଜି ସଂସ୍କୃତ ବାପଦାଦା ନିଜ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିନ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ପାରଲୌକିକ, ଅଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ବାଃ ମୋ’ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଯେଉଁମାନେ କି ବିଶ୍ୱାସ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅବତରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଏଭଳି ଜନ୍ମ ଦିନ କାହାର ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହାକି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପାଳନ କରୁଛ । ଏହି ଅଲୌକିକ ଅତି ପ୍ରିୟ ଏବଂ ଅତି ନିଆରା ଜନ୍ମଦିନକୁ ଉକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମିଳନ କରୁଛ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ ଏବଂ ଡାକରାକୁ ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ବେଶି ଭାବନା ଅନୁସାରେ ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମହାନ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ପୁରୁଷ କରିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ସମାରକୀ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ଉକ୍ତିର ଲୀଳାକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସ୍ୱକାରକୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନ ହିଁ ବରତ ରଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବରତ ରଖୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ, ଅଳ୍ପ ସମୟର ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଖାଦ୍ୟପେୟ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ବରତ ଧାରଣ କରୁଛ । ଯେଉଁଥିରେ ପବିତ୍ର ଆହାର-ବ୍ୟବହାର, ବଚନ, କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରା ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବରତ ଧାରଣ କରୁଛ । ଯେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାତ ସଂଗମଯୁଗୀ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚି ରହିଥିବ ସେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ନା କେବଳ ନିଜେ ପବିତ୍ର ହେବ, ତା’ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ଦେଖ ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ସ୍ୱକାରକୀ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ସବୁ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ପଣ କରି ସମର୍ଥ ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଅପବିତ୍ର ଜୀବନକୁ ସମର୍ପଣ କରିଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମରପଣତାର ସ୍ୱକାରକୀ ରୂପରେ ସେମାନେ ବଳୀ ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଦେଖ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ବୋଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶ୍ରୁରା ଛେଳିକୁ କାହିଁକି ବଳୀ ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି? ଏହାର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର କରିଛନ୍ତି, ବୋଦା କ’ଣ କରୁଛି? ମୈ, ମୈ, ମୈ କରିଥାଏ ନା! ଏବଂ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ସମର୍ପଣ କରୁଛ? ମୈ-ମୈ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛ । ଦେହ-ଅଭିମାନଯୁକ୍ତ ମୁଁ ପଣିଆକୁ, କାହିଁକି ନା ଏହି ମୁଁ ପଣିଆ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଥାଏ ଯାହାକି ସବୁ ବିକାରର ବୀଜ ଅଟେ ।

ବାପଦାଦା ତ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବ ସମର୍ପିତ ହେବାରେ ଏହି ଦେହ ଅଭିମାନର ମୁଁ ପଣିଆ ହିଁ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତେବେ ସାଧାରଣ ମୁଁ ପଣିଆ, ଯଥା ମୁଁ ଦେହ ଅଟେ ବା ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧର ମୁଁ ପଣିଆର ବା ଦେହର ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ପଣ କରିବା ତ ସହଜ ଅଟେ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ତ କରିନେଇଛ ନା? ନା ନାହିଁ? କ’ଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ! ଯେତେଯେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଗଲିଛ ସେହି ଅନୁସାରେ ମୁଁ ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ସବୁ ମୋଟା ମୋଟା ମୁଁ ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହେବା ତ ସହଜ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସୁକ୍ଷ୍ମ ମୁଁ ପଣିଆ ହେଲା - ପରମାତ୍ମା ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ଯେଉଁ ବିଶେଷତା କୁହ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନ କୁହ, ଯଦି ତା’ର ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିଲା ତେବେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ସୁକ୍ଷ୍ମ ମୁଁ ପଣିଆ । ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି ତାହା ହିଁ ଠିକ୍, ତାହା ହିଁ ହେବା ଦରକାର, ଏହିଭଳି ରାଜକୀୟ ମୁଁ ପଣିଆ ଉଡ଼ିବାର କଳାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବୋଧ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ମୁଁ ପଣିଆକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ପଣ କର କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନରେ ମୁଁ ପଣିଆର ସ୍ୱାଧୀନ ନାହିଁ, ନା ମୁଁ, ନା ମୋ’ର । ଏସବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବରଦାନ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଶେଷତା ଅଟେ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମର୍ପଣ କେତେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ! କେବେ ଏହାକୁ ଚେକ୍ କରିଛ? ସାଧାରଣ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ଏବଂ ରାଜକୀୟ ରୂପର ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମର୍ପଣ କରିଛ? କରିନେଇଛ ନା ଏବେ କରୁଛ? ତେବେ କରିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନିଶ୍ଚିତ । ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ହସମଦାରେ କହୁଛ ନା, ମରିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନିଶ୍ଚିତ । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ମରିବା ଅର୍ଥ ଉଗ୍ରବାନଙ୍କର କୋଳରେ ବଞ୍ଚିବା । ଏହି ମରିବା ମରିବା ନୁହେଁ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରାତ ଦେବାତ୍ମାମାନଙ୍କ କୋଳରେ ଜନ୍ମ ନେବାର ଅଛି ତେଣୁ ଖୁସି ଖୁସିରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଛ ନା! ଚିତ୍କାର କରି ଜବରଦସ୍ତି ସମର୍ପିତ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ନା । ଉକ୍ତିମାରଗରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍କାର କରିଥିବା ବଳୀ ସଂକୀର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଖୁସି ଖୁସିରେ ବିନାଶୀ ମୁଁ ଏବଂ ମୋ’ର ଠାରୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପଦ୍ୱାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଚେକ୍ କର - କୌଣସି ବି ବ୍ୟୟ ସଂକଳ୍ପ, ବ୍ୟୟ ବାଣୀ, ବ୍ୟୟ ଚାଲିଚଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଖୁସି ଖୁସିରେ

ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ନା ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ କରିଛି? ମୋହବତ୍ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି, ନା ମୋହନତ କରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି? ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାଲା ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଆପଣାଇ ନେଇଛ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ପେଶା ଅଟେ ନା! ଯଦି ଏହା ପକ୍କା ଅଟେ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ପତାକା ହଲାଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ । (ସମସ୍ତେ ହାତରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଛୋଟ ଛୋଟ ପତାକା ଧରି ହଲାଉଛନ୍ତି) । ଆଜି ପତାକାର ଦିନ ଅଟେ ନା, ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଶୁଖିଲାରେ ପତାକା ହଲାଅ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ପତାକା ହଲାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ, ମନକୁ ହଲଚଲ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ମନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । ସାହସୀ ଅଟ ନା । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ବହୁତ ସାହସ ଅଛି, ଆର୍ଛା!

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ଖୁସି ଖବରବାଲା କଥା ଦେଖିଲେ, ତାହା କ'ଣ ଜାଣିଛ? ବାପଦାଦା ଏହି ବରଷ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ - ଏହି ବରଷ ଯଦି ଟିକିଏ ସାହସ ରଖିବ, ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଚାହେଁ ସ୍ୱା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ, ଚାହେଁ କରମାତୀତ ସେବାରେ, ଚାହେଁ ବିଶ୍ୱ ସେବାରେ ଯଦି ସାହସର ସହିତ କରିବ ତେବେ ଏହି ବରଷକୁ ଅତିରିକ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବାର ବରଦାନ ମିଳିଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଖୁସି ଖବର ବା ଖୁସିର ଦୃଶ୍ୟ । କ'ଣ ଦେଖିଲେ! ଏଥର ଶିବଜୟନ୍ତୀ ସେବାରେ ଚାରିଆଡେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ବହୁତ ବହୁତ ଭଲ ସାହସ ଏବଂ ଉମତ୍ତ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । (ସମସ୍ତେ ତାଳି ବଜାଇଲେ) ଠିକ୍ ଅଛି ଯଦି ତାଳି ବଜାଇଛ ବଜାଅ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ଏହିଭଳି ତାଳି ବଜାଇବ, ନା କେବଳ ଶିବରାତ୍ରିରେ ବଜାଇବ? ସବୁବେଳ ବଜାଉଥାଅ । ଆର୍ତ୍ତା, ଚାରିଆଡୁ ତ ମଧୁବନକୁ ସମାଚାର ଲେଖି ପଠାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦ ବଚନରୁ ହିଁ ଦେଖି ନେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରଖିବା ଅର୍ଥ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉମତ୍ତ ଉତ୍ସାହ ବଜାଇବା । ଦେଖ ନିମିତ୍ତ ଦାଦୀଙ୍କର କଲମ ତ କମାଳ କରିଛି ନା! ଫଳାଫଳ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଭଲ ମିଳିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏବେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେଣ୍ଟରର ନାମ ତ ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କରି ସବୁ ଆଡର ସେବାର ଫଳାଫଳ ହିସାବରେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନର ବିଶେଷତା ଏବଂ ନାମ ଧରି ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ରହି ମଧୁସ୍ତ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବିଦେଶରେ ମଧୁସ୍ତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ତ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଲ୍ପ ପୂର୍ବର ସେହି ଇଷ୍ଟଦେବୀ ଏବଂ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ଅଟ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଭାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏକାବେଳେ ତିନୋଟି ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । (୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍, ଏବେ ମଧୁସ୍ତ ରାଜା ଅଟ । ଲୌକିକରେ ମଧୁସ୍ତ ପିତା ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ କହିଥାଏ ତୁ ମୋ'ର ରାଜା ସନ୍ତାନ । ଚାହେଁ ଗରୀବ ପଛକେ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ କହିବ ରାଜା ସନ୍ତାନ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ଏବଂ (୨) ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବ ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ (୩) ଦ୍ୱାପରଠାରୁ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜା ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହେବ । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ରୂପରେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଅ ନା କାହିଁକି ବାପଦାଦା କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜା ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ ନା! ତୁମ ଭିତରେ କେହି ପ୍ରଜାଯୋଗୀ ଅଛନ୍ତି କି? ନାହାନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ରାଜଯୋଗୀ । ତେଣୁ ରାଜଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା । ଏହିଭଳି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ନିନ୍ଦେ ଆସିଛନ୍ତି । ଦେଖ, ତୁମେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ତ ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶରୁ ଆସିଛ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ତେବେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୂର ଦେଶଟି କ'ଣ? ଆମେରିକା ନା ତା' ଠାରୁ ମଧୁସ୍ତ ଦୂର କେହି ଅଛି? କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କେଉଁଠୁ ଆସିଛନ୍ତି? ବାପଦାଦା ତ ପରମଧ୍ୟାପରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି ନା! ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଜନ୍ମ ଦିନଟି କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଯାହାକି ଉଗ୍ରବାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । (ସବୁ ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଏକ ଜନ୍ମ ଦିନର ବ୍ୟୟନର ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି) ହିଁ ଏହା ମଧୁସ୍ତ ଭଲ ହୋଇଛି, ସବୁ ଭାଷାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସବୁ ଦେଶର ସବୁ ଭାଷା ଭାଷୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଦେଖ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା କ'ଣ ଅଟନ୍ତି? ବିନଦୁ । ବିନଦୁର ଜୟନ୍ତୀ ବା ଅବତରଣ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ କାହାର ଅଟେ? ବିନଦୁର ଏବଂ ବିନ୍ଦୀର । ତେବେ ବିନ୍ଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୂନ୍ୟ ମଧୁସ୍ତ କେତେ ମହିମା ଅଟେ! ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତିନୋଟି ବିନଦୁକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖ - ସାତ ବା ଆଠକୁ ଲେଖିବା ବେଳେ ପୁଣି ବି କିଛି ଗତବତ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବିନଦୁ ଲେଖିବା କେତେ ସହଜ । ତେଣୁ ତିନୋଟି ବିନଦୁକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ । ଏହି ତିନୋଟି ଯାକକୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ ନା । ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ତ ବିନଦୁ, ବାବା ମଧୁସ୍ତ ବିନଦୁ । ବିନଦୁ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବିନଦୁ ଅଟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛ, ତେବେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିମଞ୍ଚର ଉପରେ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ତ ଆସିଛ, ତେଣୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ତ ଏକ ଭ୍ରମାମା ଅଟେ । ତେଣୁ ଭ୍ରମାମାରେ ଯାହା ବି କର୍ମ କରିଲ, ସମସ୍ତ ବିତିଗଲା, ତାକୁ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଅ । ତେବେ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ମଧୁସ୍ତ କ'ଣ? ବିନଦୁ । ସେଥିପାଇଁ ତିନୋଟି ବିନଦୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ ଏବଂ ବିନଦୁର ସାରା କମାଳ ଦେଖ । ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାହାର? ପଇସାର । ପଇସା ଅର୍ଥାତ୍ ଧନର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ନା! ମା' ବାପା ମଧୁସ୍ତ କିଛି ନୁହଁନ୍ତି, ପଇସା ହିଁ ସବୁ କିଛି ଅଟେ । ସେଥିରେ ମଧୁସ୍ତ ଦେଖ ଯଦି ଏକ ସଂଖ୍ୟା ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୂନ୍ୟ ଲଗାଇ ଦେବ ତେବେ କ'ଣ ହୋଇଯିବ! ୧୦ ହୋଇଯିବ ନା! ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୀ ଲଗାଅ, ୧୦୦ ହୋଇଯିବ । ତୃତୀୟ ବିନ୍ଦି ଲଗାଅ ୧୦୦୦ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ

ବିନ୍ଦୀର କମାଳ ହେଲା ନା । ଟଙ୍ଗା ପଇସାରେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୀର କମାଳ ରହିଛି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୀର କମାଳ ରହିଛି ଏବଂ ନିରୁଦ୍ଦେଶକରତା ବାବା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସବୁଆଡ଼େ କାହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ହେଲା? ବିନ୍ଦୁର ନା! ବାସ କେବଳ ବିନ୍ଦୁକୁ ମନେ ରଖି ଅଧିକ ବିସ୍ତାରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ବିନ୍ଦୁକୁ ତ ମନେ ପକାଇପାରିବ ନା । ନିଜେ ବିନ୍ଦୁ ହୁଅ, ବିନ୍ଦୁକୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଅ, ବାସ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ । କ'ଣ ଏଥିରେ କିଛି ମେହନତ ଅଛି କି? ନା ସହଜ ଅଟେ? ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ସହଜ ଅଟେ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯଦି ସହଜ ତେବେ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଉଛ, ନା ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ଲଗାଉଛ? ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଲଗାଅ ନାହିଁ, ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଅ । ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ କେତେ ତେଜା-ମେଜା ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ଲେଖି ତା'କୁ ଦେଖ ତ କେତେ ତେଜା ଅଟେ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁ ହେବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଜାଣିଛ ତ? ସମସ୍ତେ ରୁଦ୍ଧମାନ ଅଟନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ସେବାର ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ତ ଦେଇଛନ୍ତି ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ ଏବଂ କରିବ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ ଦିନ ନିଜକୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵ ସେବକ ଅଟେ - ଏହି କଥା ମନେ ରଖିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ମନେ ଅଛି ବରହମାବାବା କ'ଣ ଦସ୍ତଖତ କରୁଥିଲେ । ଫାଲ୍ତ ସର୍ଭେଇଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵ ସେବାଧାରୀ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵ ସେବାଧାରୀ ଅଟ । କେବଳ ଶିବରାତ୍ରିର ସେବାରେ ବିଶ୍ଵର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖ ଯେ ମୁଁ ବିଶ୍ଵ ସେବାଧାରୀ ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ବିଶ୍ଵର ସେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଃଶ୍ଵାସରେ, ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଯିଏବି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛି ବା ଯାହା ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଦାତା ହୋଇ ତା'କୁ କିଛି ନା କିଛି ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଖାଲି ହାତରେ କେହି ଯେପରି ନ ଯାଆନ୍ତୁ । ଅଖଣ୍ଡ ଭଣ୍ଡାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ସବୁ ସମୟରେ ଖୋଲା ରହିଥାଉ ଅତି କମ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବ ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା ଏତିକି ନିଶ୍ଚିତ ଦିଅ । ଶୁଭଭାବ ରଖି ଦେଖ, ଶୁଣ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସ ଏବଂ ଶୁଭଭାବନାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଏବେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମର ସହଯୋଗର ବହୁତ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର । ତାହେଁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ତାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ତାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ନା କୌଣସି ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ଦିଅ । ତେବେ ଏହି ଶିବରାତ୍ରି ଜନମ ଉତ୍ସବର ବିଶେଷ ସଲୋଗାନ ମନେ ରଖ - ସହଯୋଗ ଦିଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର । ଅତିକମ୍ରେ ଯେଉଁମାନେ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର । କେହି ନା କେହି ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ଆସୁଛନ୍ତି । ତା'ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତକାର ପଛେ ନ କର କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଲଖୁସ୍ ମିଠେଇ ନିଶ୍ଚିତ ଖୁଆଅ । ରୋଷେଇ ଘରେ ତିଆରି ହେଉଥିବା ମିଠେଇ ଖୁଆଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତା'ର ଦିଲ ଖୁସ୍ କରିଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ମନକୁ ଖୁସି କରିଦିଅ । ତେବେ ଦିଲ ଖୁସ୍ କରିବା ଅର୍ଥ ଦିଲ ଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖୁଆଇବା । କ'ଣ ଖୁଆଇବ ତ! ଏଥିରେ ତ କୌଣସି ମେହନତ ନାହିଁ । ନା କୌଣସି ମେହନତ ଅଛି, ନା ଅଧିକ ସମୟ ଦେବାର ଅଛି । କେବଳ ଶୁଭଭାବନାର ସହିତ ଦିଲଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖୁଆଅ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହୁଅ, ସିଏ ବି ଖୁସି ହେଉ, ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର । ତେଣୁ ଖୁସିରେ ରହିବ ଏବଂ ଖୁସି ଦେବ । କେବେ ବି ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅତ୍ୟଧିକ ଗମ୍ଭୀରତା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ସମିତ ହାସ୍ୟ ଚେହେରା ରହିବା ଦରକାର । ଏମିତି ବି ଗମ୍ଭୀର ରହିବା ମଧ୍ୟ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗମ୍ଭୀର ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଲାଗନ୍ତି ଯେପରି ଆଉ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି । ଦେଖୁଛନ୍ତି, କଥା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନ ଥିବା ଭଳି ଜଣାପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେଭଳି ଚେହେରା ଭଲ ନୁହେଁ । ତୁମର ଚେହେରା ସର୍ବଦା ହସ ହସ ରହିବା ଦରକାର । ଚେହେରାକୁ କେବେ ବି ସିରିୟସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ କର ନାହିଁ । କ'ଣ କରିବି, କେହି କେହି ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ବହୁତ କାମ ଅଛି... ଏହିଭଳି ଅଧିକ ସିରିୟସ୍ ହୋଇଯାଉଛ କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଅଧିକ କାମ ସେତେ ଅଧିକ ହସ ହସ ଚେହେରା । କ'ଣ ମୁରୁକୀ ହସିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଜାଣିଛ ତ? ତୁମମାନଙ୍କର ଜତ ଚିତ୍ତକୁ ଦେଖ, କେବେ ବି ସେଭଳି ସିରିୟସ୍ ଚେହେରା ଦେଖାଇ ନ ଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ଚିକିତ୍ସା ସିରିୟସ୍ ଦେଖାଯିବ ତେବେ କହିବେ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବି ଯଦି ସିରିୟସ୍ ରହିବ ତେବେ କହିବେ ଏମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାର କଳା ଜଣା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ କରିବ? ଚୀତରମାନେ କ'ଣ କରିବ? ଆରୁଛା, ବହୁତ ଚୀତର ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଚୀତର ମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିଜର ପୁରୁବଦ ଏବଂ ପୁନ୍ୟ ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରକଟ କରିପାରିବ? କଲ୍ପ ପୁରୁବର ଦେବୀ-ଦେବତା ସ୍ଵରୂପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜକୁ ଦେଖି ପାରିବ? ଯେକୌଣସି ଦେବୀ ବା ଦେବତା ରୂପରେ ଦେଖିପାରିବ? । ମୁଁ ପୁରୁବଦ ଅଟେ, ସଂଗମଯୁଗରେ ପୁରୁବଦ ଅଟେ ଏବଂ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗଠାରୁ ପୁନ୍ୟ ଅଟେ । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନିଜର ପୁରୁବଦ ଏବଂ ପୁନ୍ୟ ସ୍ଵରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଆରୁଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ଅଲୌକିକ ଦିବ୍ୟ ଅବତରଣ କରିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନର ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ ସନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭରୁଚ୍ଛା । ତେବେ ଦିଲାରାମ୍ ବାବାଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ମିଶି ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବିନ୍ଦୁର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ସ୍ଵମାନରେ ସ୍ଥିତ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପାନ ହେଉଥିବା ସ୍ଵମାନଧାରୀ

ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିଜର ଅଖଣ୍ଡ ଭଣ୍ଡାର ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ନା କିଛି ଦାନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଦାତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାତାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ପଦ୍ମଗୁଣା, କୋହିନୁର ହୀରାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୂର ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ମୋଚି ସ୍ଵରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଇଥିବା ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୁଅ । କୌଣସି ବି କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କର୍ମ ସେହିପରି ଶକ୍ତିକୁ ଆବାହନ କର । ମାଲିକ ହୋଇ ଆଦେଶ ଦିଅ । କାହିଁକି ନା ଏହି ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଭୁଜା ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ ଭଳି ବିଶେଷ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମର ଭୁଜାମାନେ ତୁମର ଆଦେଶ ବିନା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସହନଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ଦିଅ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖିବ ସଫଳତା ହୋଇ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଆଦେଶ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡରିଯାଉଛ - କରିପାରିବି କି ନାହିଁ । ଯଦି ଏହିଭଳି ଡର ରହିବ ତେବେ ତୁମର ଆଦେଶ କାମ କରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ନିରତ୍ନ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସହାରାଦାତା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୂଳରେ ଲଗାଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***